

Ad corinthios II.

supra apparet apollo fuit primus qui post apostolum predi-
cavit apud corinthum. p^o Cor. 3. Ego platanus apollo rigavit.
Dic autem turbatus de peccato ipsorum recessit et sollicitudi-
nem quam ante per ipsis habebat postposuit. Nunc vero au-
dita conversione eorum factus est de salute ipsorum sollicitior
quam antea esset. Ephe. 4. Solliciti servare unitatem spiritus etc.
Ro. 12. Qui preest in sollicitudine etc. Secundo subdit cau-
sam sollicitudinis quam assumpsit. quia apollo confidit de vo-
bis ex his que titus dicit de vobis comedas vos. Unde dicit.
Multa confidentia in vobis siue pro tito quod est socius meus.
et quia libenter venit in societate titi: et Luce seu Barnabe: et
quia ad hoc inductus fuit ab apostolis ecclesiarum que sunt
in india. Et ideo dicit. Siue fratres nostri apostoli ecclesia-
rum indiae. si idcirco eum ad sollicitudinem habendam per vobis.
que quod ecclesie sunt glorie christi. i. ad gloriam christi.

Consequenter cum dicit. (Ostensionem gratie que est etc.) Recom-
mendat istos nuncios corinthiis dicens. Quia tales misimus
ad vos ostensionem etc. i. ostendatis opere quod charitatem habe-
tis ad eos et quod vere comedamini vos et quod ego vere gloriatus
sum de vobis in facie ecclesiarum ad quas perveni et quibus
predicavi. Vel in facie omnium ecclesiarum: quia quod facitis eis in-
notescet omnibus ecclesiis. CAP. IX.

Nam de ministerio quod fit in san-
ctos ex abundantia est mihi scribere
vobis. Scio enim promptum ani-
mum vestrum pro quo de vobis glo-
rior apud macedones: quoniam et
achaya parata est ab anno preteri-
to: et vestra emulatio provocavit plurimos. Mi-
simus autem fratres ut ne quod gloriamur de
vobis enacuetur in hac parte: ut quemadmodum
dixi parati sitis ne cum venerint macedones me-
cum et invenerint vos imparatos: erubescamus
nos et non dicamus vos in hac substantia. Ne-
cessarium ergo existimaui rogare fratres ut pre-
veniant ad vos et preparent repromissam bene-
dictionem hanc paratam esse si quasi benedictionem
non quasi avaritiam. Hoc autem dico. Qui
parce seminat: parce et metet. et qui seminat in
benedictionibus: de benedictionibus et metet.
Unusquisque prout destinavit in corde suo: non
ex tristitia aut ex necessitate. Mysterium enim da-
tozem diligit deus.

Supra apostolus inducit corinthios ad dandum elynas scis quod sunt
in hierusalem. hic vero inducit eos quantum ad modum dandi. ut. scilicet. hy-
lariter et abundantius dent. Unde ad hoc quod bene daretur misit taz
solennes nuncios. Circa hoc autem duo facit. primo excludit optina-
tam causam de missione nuncios. Secundo vero asseruit veram ibi. (Mi-
simus autem fratres etc.) Circa primum tria facit. primo excludit
suspicionem. Secundo ad hoc causam assignat ibi. (Scio enim prom-
ptus etc.) Tertio causam probat ibi. (Pro quo de vobis etc.)
Quantum ad primum quod posset aliquis dicere apostolo. tu mones nos
quod bene recipiamus nuncios quos mittis. Sed quare non potius mo-
nes quod bene largiamur elynas. Et ideo hoc remouens dicit. Non est
necium quod bene moneam. Nam. i. quod de ministerio quod fit in sanctos
ex abundantia est: id est superfluum est mihi scribere vobis.
et huiusmodi causa est: quod scio promptum animus vestrum ad subveniendum eis. ps.
Paratum cor meum deo etc. Quod autem sit promptus animus vestrum pro
hoc ex duobus: primo ex gratitudine nostra de vobis. Nam nisi sciret

vos esse promptos ad hoc: non fuisset gloriatus de vobis apud
alios. Et ideo dicit. Pro quo. scilicet. pro promptitudine animi vestri. s. p.
Gloria nostra etc. Et. s. 7. Multa mihi fiducia etc. Gloriosior apud
macedones. de h. s. quoniam et achaya in qua corinthus metropo-
lis est. parata est ab anno preterito ad largiendum. Secundo ex effe-
ctu: quia vos provocastis exemplo vestro multos ad h. Et ideo dicit.
Et vestra emulatio. i. amor et studium imitandi vos provocavit
plurimos: quia enim audierunt vos bene correctos proficere:
provocatur plurimi. scilicet. ad proficiendum. Prover. 27. Ferrum fer-
ro acuit etc. Sal. 4. Bonum autem emulamini etc. p^o Cor. 12.
Emulamini carissima etc.

Consequenter cum dicit. (Misimus autem fratres etc.) Po-
nit veram causam quare miserit tam solennes nuncios. Et primo ponit
in generali. Secundo in speciali ibi. (Ut quemadmodum dixi etc.) Cir-
ca primum duo facit. primo assignat veram causam dicens. Cuius autem quare
istos misit est non quod credas vos nolle subuenire pauperibus:
sed ut ne quod gloriamur de vobis. i. ne gloria nostra quam habemus de
vobis euacuetur si. scilicet. deficeretis. p^o Cor. 9. Bonum est mihi mori
etc. Evacuetur inquam in hac parte: quia bene constat mihi quod in alijs
virtutibus et bonis non euacuabitis gloriam meam. Secundo cum dicit.
ut quemadmodum etc. hortatur eos ad debitum modum dandi. Et per
hortatur ut dent prompte. Secundo ut dent abundantius ibi. (Ne-
cessarium ergo etc.) Tertio ut dent hilariter ibi. (Unusquisque prout
ut destinavit etc.) Circa primum duo facit. primo ponit modum
dandi. Secundo rationem assignat ibi. (Ne cum venerint etc.) Modus
dandi est. ut. scilicet. prompte detur. et ideo dicit. Ideo misit istos
ut sitis parati ad dandum quemadmodum dixi. scilicet. exemplo mace-
donum. Mat. 25. Que parate erant etc. Prover. 3. Ne dicas
amico tuo vade et revertere et cras dabo tibi etc. Rationem autem
huius est ne cum venerint mecum. scilicet. ad vos macedones et iuene-
rint vos imparatos erubescamus nos. Quasi. d. Vobis erit
confusio si promissis et non solvistis. Sed esto quod sustineatis et
non curetis de confusione vestra. ad minus caueatis erubescen-
tie nostre qui diximus vos esse paratos.

Consequenter cum dicit. (Necessarium ergo etc.) Hortatur eos quod
dent abundantius. Et circa hoc duo facit. primo ponit ammonitio-
nem. Secundo ammonitionis rationem assignat ibi. (Hoc autem dico etc.)
Dicit ergo. ne gratie euacuetur gloria nostra et vos non erubescatis necium
existimaui rogare fratres. scilicet. lucas et titum et apollo ut perveniant ad
vos ut preparent repromissam benedictionem hanc. scilicet. elynas qui dicitur
benedictio: quia est causa eterne benedictionis. Nam per actionem dandi
homo benedicitur a deo. ps. Sic accipiet benedictionem a domino etc. Et
ab hominibus. Ecclesi. 13. Splendidum in panibus etc. Prover. 22.
Qui primus est ad miam etc. Et dicitur hanc benedictionem paratam esse
quasi benedictionem. i. abundantius et non quasi avaritiam. i. parce. Rationem
autem quare debeatur abundantius dare est: quia ego dico quod quod parce se-
minat. i. quod parum dat in mundo isto: parce et metet. i. parum re-
cipiet in alio seculo. Et dicitur seminat: quia semina nostra sunt quod
boni fecerimus. Et ite: quia parum seminat non multum collige-
tur. Sal. 5. Que seminaverit hoc et metet: sed multiplicata.
Et quod seminat in benedictionibus. i. abundantius metet et de benedi-
ctionibus. scilicet. dei largam retributionem. Sed nunquid non metent
omnes abundantius. Dominum est sic: quantum ad quantitatem primum: quod omnes af-
fluunt et nullus ibi parce metet. Sed dicitur abundantius quasi ad
proportiones et bene seminatum. p^o Cor. 15. Stella a stella differt.
Abundanter omnes quantum ad primum subale: sed parce in proportione ad
primum accitale in quo est scilicet. dicitur. s. s. Qui multum non abundavit
et quod modicum non minoravit. Exo. 16. Quod aliqui aliquid prope
dat et cum magna charitate et abundantius metet.

Consequenter cum dicit. (Unusquisque enim etc.) Hortatur eos ut
dent hilariter et gaudeant. Et circa hoc duo facit. primo enim
monet eos ad gaudentes dandum. Secundo rationem assignat ibi. (Hy-
lariter. n. datorum etc.) Dicit ergo. Dico quod paratis illud quod vultis da-
re quasi benedictionem. i. abundantius et dignum benedictione: non quasi
avaritiam. i. non parce. Et hoc dicit quia illud quod sponte fit non potest avari-

re fieri. Et ideo subdit. vniuersisq; eni rē. quasi nō auare: qz vniuersisq; scz vestrū det elemosinas. put destinavit. i. pze/ deliberavit in corde suo: scz secū cōferens. Nō ex tristitia autē rē. Quasi dicat. Uniusq; voluntarie det nō coacte. Ponit autē duo opposita voluntario. s. tristitia z necessitate. Volūtarium. n. tollitur per violētū. est autē duplex violentū: scz simplex z mixtū. Simplex qñ absolute qs cogitur ad aliqd extra volūtate suā faciendum. Ad remouendū g illō violētū dicit. n. ex necitate. qd fieret si darēt coacti mandato apli. Quasi dicat. Nō cogat vos ad dandū mandatum nostrum: sed moueat vos ad hoc pmptra volūtas vestra. Exo. 35. Dis volūtarius rē. Violētū mixtū ē qñ qs nō absolute cogitur ad faciendū aliqd extra volūtate suā. s. fm gd: scz q nisi faciat icurrit maius dānum sicut si nō pyciatur merces in mari nauis submergit. Et ideo aliquo modo sit sponte z aliquo modo violenter in quantum. s. cogunt timore maioris damni. Ut ergo hoc remoueat dixit. Nō ex tristitia. i. nō ita q sit violētum mixtum. Quasi dicat. Nō ex timore cōfusionis ne. s. erubescatis. sed ex gaudio qd cōcepistis ppter amorē quem habetis ad sanctos. ps. Volūtarie sacrificabo tibi rē.

¶ Cōsequēter cū dicit. (Nylarē eni datorē rē.) rōnez assignat rē talis. Dis remunerator remunerat ea q sunt remuneratione digna: hec aut sunt solū actus virtutū. i. actibus aut virtutum duo sunt: scz spēs actus z modus agēdi q ē ex parte agētis. Unde nisi in actu virtutis vtrūq; istorū cōcurrat: nō dicitur actus ille simpliciter virtuosus. sicut nō dicitur perfecte iustus fm virtutē q operat opera iusticie nisi delectabiliter. z cū gaudio operet. Et licet apud hoies qui nō vidēt nisi ea q parent sufficienti q quis operet actū virtutis fm ipsaz speciē actus. puta actū iusticie: tñ apud deū g ituetur cor nō sufficit q solū operet actū virtutis fm speciem nisi etiam fm debitum modū operetur. s. delectabiliter z cū gaudio. Et ideo nō datorē tñ sed hylarē datorē diligit deus. i. approbat z remunerat z nō tristez z remurmurāt. ps. Seruite dño i letitia Ecclci. 35. In oī dāto hylarē rē. Ro. 12. Qui miseret in hylaritate rē.

¶ Lectio.

Prens est enim deus omnem gratiā dare facere in vobis vt in omnibus semper omne sufficientiam habetis absidetis in omne opus bonū sicut scriptum est. Dispersit dedit pauperibus: iusticia eius manet in seculum seculi. Qui autē administrat semen seminanti: z panem ad māducandum prestabit. Et multiplicabit semē vestrum z augebit incrementa frugū iusticie vestre vt in omnibus locupletati abūdetis in oēs simplicitatem que operatur per nos gratiarū actione deo. Quoniam ministeriū huius officij nō solū supplet ea que defunt sanctis: sed et abundat per multas gratiarū actiones in domino per probationem ministerij huius: glori ficam deum in obedientia cōfessionis vestre in euang. io christi z simplicitate z municatione vestra in illos z in omnes z in ipsorū obsecratione pro vobis. desiderantiuz vos propter eminentem gratiam dei in vobis. Gratias ago deo super inenarrabili dono.

¶ Die rōez triū modoz assignat. Et circa h duo fac. Prio assignat rōez supā ex pte ipoz. z rōez supā ex pte dei ibi. (Et i oib locupletati rē.) Circa p^m duo fac. Prio pōit rōez. z ipsaz cōfirmat ibi. (Sicut scriptū ē rē.) Rō ē talis. Qui cūq; dat aliquid qd multiplicat sibi: debz pmpre abūdāter z hylariter dare sicut videmus q hoies abundāter: z pmpre z cū gaudio semināt semē. qz multiplicatū illō recolligunt. Lū ergo elemosine multiplicent dantibz. debetis illas pmpre gaudēter z abundāter facere. Et q multiplicentur pz. qz deus potēs est oēm grām rē. Quasi dicat. Nō timeatis dare ne idigētia grauati peniteat aliqñ vos dedisse. qz potēs est deus facere abūdare oēm grām spūs sancti qua. s. semp gaudeatis de bono opere qd fecistis. Et ideo dicit. Abundetis in oē opus bonū. i. abūdantē affectū habeatis ad dādū elemosinā sicut habetis ad alia opera virtutum z tñ habeatis plenā sufficientiā bonoz exteriorū. Et ideo dicit. Semp oēm sufficientiā habētes. i. vos reputantes habere. Jaco. 1. Qui dat oibz affluenter. Et. i. thi. 6. Habētes alimēta rē. De ista sufficientiā dicit isra. iz. Sufficit tibi gratia mea rē. De multiplicatiōe vō dicit. Esa. 30. Dabitur pluuia semini tuo. Mat. 19. Omnis q reliquerit rē. centuplum accipiet rē.

¶ Cōsequēter cū dicit (Sicut scriptū ē rē.) pbat positam rōez dupliciter. s. auctoritate z experimēto ibi. (Qui autē administrat rē.) pbat aut auctoritate dicēs. Recte debz vos mouere p dicitā rō. qz sicut scriptū ē rē. Sed glo. i alio sensu adducit hāc auctoritatē q sit itentio apli. Nam glo. sic adducit. Dico q abūdētis in oē op^o bonū. s. largitōe elemosinaz qz scriptū est. Dispersit dedit pauperibz. Sed apls vt h velle referre ad illud qd dicit abundare facere oēm grām. Et hoc qz ille q dispersit dedit pauperibz iusticia ei manet i eternū. Ecclci. 12. Bñ fac iusto z iuenies retributionem rē. In auctoritate aut pposita notat qd sit dādū qz pauperibz. i. idigētibz rē. Luce. 14. Lū facis pzandū rē. Quō dādū. qz dispersit: qz nō totū vni: sed diuisim multis. i. corin. 13. Si distribuero rē. Esa. 58. Grange esurienti panem rē. Iusticia eius. i. vtus iusticie manet in eternū. quia ex quo dat auget volūtas ad dādū. vel iusticia eius. i. merces iusticie eius manet in eternū. Prouer. 11. Semināti iusticia merces fidelis rē. Experimēto aut cōfirmat rōnem p dicitā dicēs. Qui autē administrat rē. Quasi dicat. Expertis estis qz hoc ipm qd datis in elemosinas habetis a deo. Et iō debetis libenter dare amore dei. i. parat. vlti. Tua sunt oīa q de manū rē. Et insinuat tria circa hoc. Primū ē q ali quis possz dicere. Si nos dam^o mō qd habem^o deficiēt nobis necessaria ad quotidianū victū. Et h remouet. qz nō solū semē ministrat semināti s. panē. i. necessaria vite prestabit ad māducādū. ps. Qui dat escā oi carni. Scdm ē qz posses dicere q si multū darem^o deficiēt nobis q habem^o ad dādū itez. Et h apls remouet dicēs q nō deficiēt: sed multiplicabit semen vrm vñ. s. plures elemosinas facitis. Tertiu ē qz possit aliqs dicere q si mō dam^o deficiēt nobis volūtas ad dādū z ptebit nos dedisse. Et h remouet dicēs. Et augebit icremēta frugū iusticie vre. i. itātū augebit facultatē. z volūtate dādū elemosinas ex gb^o pcedit iusticia vra q semp parati z pmpri eritis ad dādū elemosinas z q fruges maxie erūt in cōparatiōe ad parūū semen. Prouer. 3. De pmitys frugū tuaz da pauperibz. Leuit. 25. Dabo bndictionē rē. i. thi. 4. Pietas ad oīa valet.

¶ Deinde cū dicit. (Ut in oib locupletati rē.) assignat rōez qre pmpre abūdāter z hylariter dare debeat ex pte ipoz dātū. hic assignat rōnē ex pte ipsi^o dei p q dare debet. Et pmo assignat rōnē. Scdm manifestat ea ibi. (Qui ministeriū hui^o officij rē.) In rōne aut assignāda tria cōsiderātur quoz pmo ē ipoz locupletatio qd nō det pmissis. Dixerat

Ad corinthios II.

eniz supra. Multiplicabit semē vestrū et augetur incrementa frugū iusticie v're. et hoc pmo resumit dices. Et vt in oibus locupletati. i. tā in corporalib' q̄ in spūalibus bonis. i. corin. i. Diuites facti estis etc. Sed ne aliquis crederet q' finis ponendus sit in abundantia diuitiaz tēporaliū. aut q' diuitias spirituales aliq' ociose absq' vsu possidere deberet. refert B' p̄mū ad aliud secūdū dices. Abundetis i oēm idest perfectā simplicitatem. idest largitatem simplici aīo factam: vt largitio procedat ex diuitijs tēporalibus: simplicitas autē ex spiritualibus. Prouerb. 10. Simplicitas iustoz etc. Sed et B' ipsum ad aliū finē referēdū ē. s. ad deū Et ideo tertio subdit. q. s. largitio simplex. operat' p nos. i. mediantibus nobis. gratiarū actionē deo. i. Thef. 5. In oibus gratias agite etc.

Deinde cū dicit. (Quā ministeriū etc.) manifestat rōnē supra positā. s. quō eoz largitio operet' gratiaz actionē deo Et pmo hoc ostendit. Secūdo ponit grāz actionis mām ibi. (Glorificātes deū etc.) Tertio ipse prumpit i grāz actionem ibi. (Gratias deo etc.) Dicit ergo. Dico q' largitio vestra operat' gratiaz actiones deo. qz ministeriū huius officij vestri: quo subuenitis sanctis: multa bona hz: qz nō solū supplet ea q' d'sunt sanctis. q̄tū ad tēporalia. supra. s. Ufa abundantia illoz inopiā suppleat etc. Nō solū ergo hoc bonum segtur inde. sed etiā q' ipsi orant' p vobis et agunt gratias deo pbātes et approbātes ministratiōnez vram. Et B' est qd dicit: sed etiā abundat. i. excrefcit in actiōe gratiarū que fit p multos nō solū perfectos: sed p alios fideles pauperes: q' inde agūt gratias deo in dño: q' eos ad hoc mouet vidētes et pbātes ministeriū vestrum. supra. pmo. Ut ex multaz personis faciez etc. Diuis qdē grāz actiōis materia est pp tria. pmo ppter eoz fidē quā acceperunt: et iō dicit. Dico q' abūdāt in gratiaz actione. Glorificātes. s. fideles deū in obediētia cōfessionis vestre. i. de confessione fidei vestre: quā cōfitemini et creditis in xpm. Mat. 5. Sic luceat lux vestra etc. Prouer. 21. Vir obediens loquet' vitorias. Secūdo ppter eoz largitiōnē. Et ideo dicit. Glorificātes. et in simplicitate cōcōcationis vestre. i. p largitiōne vestra in illos. s. sanctos pauperes: et in oēs. s. fideles q' indigent simplici et puro aīo facta. Sal. 6. Communicet is q' catheticat' verbo ei q' se catheticat' etc. Et itez. Operemur bonū ad oēs etc. Tertio ppter hoc q' ipsi viri sancti habēt a deo vt p eis agāt gratias deo. Et iō dicit. Glorificātes et deū p ipsoz obsecratione p vobis. i. glorificāt deū de hoc q' ipsi viri sancti obsecrāt p vobis. ipsoz dico desiderantium vos videre in eterna beatitudine. et hoc ppter eminentē grāz dei in vobis. Ex his ergo apls prumpit in grāz actionē deo dicens. Gratias etc. i. qz tot bona inde pueniūt de ministerio v'ro: ego ago grās deo etc. s. caritatis q' maxie v'ri vigere in vobis q' subuenitis et illis q' sic agunt gratias deo et orāt' p vobis. Et hoc donum est inenarrabile: qz nō potest dici quantum vtile sit qz oculus nō vidit nec auris audiuit etc.

Ipsē autē ego paulus obsecro vos per māsuētudinē et modestiā christi qui in facie quidēz humilis sum inter vos: absens autēz confido in vobis. Rogo autēz vos ne presens andeā per eā confidentiā qua existimoz audere in quosdā. q' arbitrātur nos tanquā fm carnez ambulemus. In carne enim ambulantes: non tamen secundum carnem militamus. Illaz arma militie nostre non carnalia sunt: sed poten-

tia deo ad destructionem munitionuz: consilia destruētes et omnem altitudinem extollētes se aduersus scientiam dei. et in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequiū christi: et in promptu habentes vlcisci omnē inobediētiā cū ipeleta fuerit vestra obediētia.

Postq' tractauit de bonis ministris xpi et fidei: cōsequēter apls iuebitur cōtra falsos ministros et pseudo pphetas Et pmo iuebit' cōtra eos. Secūdo vō tra illos q' decepti ab eis adhibebāt eis. in. 13. cap. ibi. (Ecce. 3. etc.) Circa primū duo facit. pmo excusat se de eis q' iponūt sibi p rōnez Secūdo vero per facti euidentiā ibi. (Que autē fm faciem sunt etc.) Circa primū duo facit. pmo recusat se excusare p experimētū: cū tñ posset. Secūdo vō excusat p rōnez ibi. (Qui arbitrant' etc.) Circa p̄mū tria facit. pmo premitit obsecrationē. Secūdo interponit illud qd iponit sibi a pseu do' ibi. (Qui in facie qdē etc.) Tertio recusat experimētū ibi. (Rogo autē ne.) Dicit ergo. Ipse ego aut paulus q' vos et alios ad elemosinas exhortoz: ego inq' ipse obsecro vos p māsuētudinē et modestiā xpi. De māsuētudine xpi habet Mat. 23. Discite a me qz mitis suz etc. De modestia. Sap. 11. Dia in numero pōdere et mēsurā disposuisti etc. Modestia enī nihil aliud ē q' modū seruare in agēdis. Facit autē specialiter hic mentionē de māsuētudine et modestia xpi. qz pseudo et corinthi. specialiter imponebāt paulo q' cū eēt presens apud eos auersaret' humiliter. et cū eēt absens scriberet eis valde dure. Et ideo posuit illa duo q' xps habuit vt sciant q' apls hec et ostēdit et seruauit exēplo xpi. Et iō psequēter iterponit viciū sibi impositū dices. Ego ipse paulus. i. vere humilis. qz paulus humilis et getus interpretat' i. corin. 15. Ego sum minim' etc. Unde ego ipse. i. vere paulus. ps. Tu qdē ipse es Eccl. 19. Est q' nequiter humiliat se etc. Et iacobi. 3. Ubi celsus et tentio ibi icōstātia etc. Ego inq' obsecro q' in facie. i. exterius vt dicitis humilis suz inter vos. i. humiliter cōuersatus: cū suz vobis p̄sens. absens aut. i. cū sum absens a vobis: qm. s. nō timeo ledi ab aliquo vestrū: cōfido in vobis. i. cōfidēter ago aspere vobis p epistolā scibens. Prouer. 28. Iustus quasi leo cōfidens etc.

Cōsequēter cū dicit. (Rogo autē etc.) recusat sumere experimētū. isti enī credebāt q' apls ex timore duct' cōuersaret' humiliter eos: et iō dicit. Vos ita creditis: s' ego rogo vos: q' et ipse obsecro vt velitis experiri vtrū ego si necesse sit faciā in presentia quō facio in absentia. Et iō dicit. Ne presens. i. cū fuero apud vos audeā facere in vobis si necesse sit: per eā cōfidentiā. i. ita cōfidēter sicut existimoz a vobis audere. i. audacter et cōfidēter agere in quosdā icorrectos dure reprehēdendo: per lras etiā corrigendo. Job. 31. Exaltat audacter etc.

Deinde excusat se per rōnē dices (Qui arbitrantur etc.) Quasi dicat. Et licz nolim experimēto me excusare: propter vos: tñ rō in p̄mptu est ad excusandū me sufficiēter. Circa hoc ergo tria facit. pmo ponit cām quare iponūt ei qd deū est. Secūdo destruit cām illā. Tertio confirmat p rōnē. Cām autē quare hoc sibi iponit. s. q' presens sit humilis: absens autē seuer' et austerus ē: qz isti arbitrabant' aplm fm carnē ambulare. Et quia vnusq'q' fm regulaz operis operat': finis autē hz rōnē regule: qz qlibz dirigit opus suuz ad finē quē itendit. Qui ergo ponūt finē suū in bonis carnalib' dicūtur ambulare fm carnē. Et inde est q' ita regulant opa sua. vt cōsequant' ea que sunt carnis: que quidēz qz possunt subtrahi ab hoibus. ideo hoies que carnalia intēdunt blāde se habent ad hoies et humiliter. Et iō qz credebant aplm ambulare fm carnē: ideo credebāt q' ppter B'